

[Christmas Møller.]

lem Hr. Jesper Simonsen. Det ærede Medlem har gjort en stor Opdagelse, nemlig den, at dette Forslag til Beslutning hørte sammen med den militærpolitiske Situation her i Landet. Jeg maa tilstaa, at det var genialt fundet paa; det afslører det ærede Medlem som en ren Sherlock Holmes. Det er aldeles glimrende, og det lykkes jo ikke andre Ordførere at finde ud af, at Forslaget virkelig havde noget at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulde gennemføre Nedrustningsforslaget, og med hele den Stilling, man skulde tage dertil. Jeg komplimenterer det ærede Medlem.

Men det ærede Medlem vilde da ogsaa gaa imod Forslaget ud fra den Betragtning, at her var der ikke noget at skabe Klarhed om, og sammen med andre ærede Medlemmer — det var navnlig det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, der var stærkt inde paa det — talte han om, hvorledes denne Betænkning, der skulde afgives, nu skulde formes. Der staar jo nu ikke noget som helst i Forslaget til Beslutning om en „objektiv Redegørelse“, saa det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens mindre gode Vittigheder, om der skulde stemmes om Objektiviteten, kan jeg ganske skænke ham; thi det er ganske klart, at i det Øjeblik, der ikke blev nogen Enighed, maatte det Udvalg begribeligvis, saaledes som andre Udvalg maa gøre det, afgive forskellige Indstillinger angaaende det Spørgsmaal, der her er Tale om.

Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vil jeg gerne videre sige, at alle hans mange Bemærkninger kan jeg i det store og hele ganske lade ligge, men naar det ærede Medlem mente, at dette Forslag var Resultatet af Vinterens Anstregelser med Hensyn til Forsvaret, saa tager det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fuldkommen fejl.

Det konservative Folkeparti fremsætter sine Ændringer til de af Regeringen forelagte Lovforslag nøjagtig paa de Tidspunkter, der passer det selv, og vi lader være med at fremsætte Ændringer, og vi stiller positive Forslag nøjagtig som det passer os selv; og naar Forholdet er dette, at vi fra konservativ Side indenfor Partiets Rækker har nedsat et Udvalg til at behandle hele Spørgsmaalet om vort Forsvarsberedskabs fremtidige Stilling, saa er der overhovedet ikke, saaledes som jeg har haft Lejlighed til at sige det tidligere, noget opsigtsvækkende og mærkværdigt heri.

Stillingen er yderligere den, at vi ikke

kan have en saadan Overlegenhed, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen kan det, at vi kan blive ved med at have det Standpunkt, som vi havde paa dette Omraade for 10—20 Aar tilbage i Tiden, naar Forholdet er dette, at en mægtig Udvikling har gjort sig gældende. Jeg beder blot overvejet, hvad der f. Eks. paa et enkelt Omraade som Flyvevæsenet er sket i den sidste halve Snes Aar, og hvilken Indfyldelse dette, utvivlsomt ogsaa efter Partiet Venstres Mening og vel ogsaa efter andres Mening, maa have paa Ordningen af Forsvarsapparatet; at man paa et saadant Omraade, som ikke er tilstrækkeligt behandlet, og ogsaa paa andre Omraader, søger indenfor Partiet at faa den bedst mulige Klarhed og Oversigt over Stillingen, er fuldkommen rimeligt.

Overfor det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen skal jeg blot gentage, at vi tager den Stilling og fremsætter de Forslag, som vi mener, det er rigtigst at fremsætte, og er ganske uinteresserede i, hvad det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen mener herom.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen gjorde nogle Bemærkninger om, at et Udvalg som det, vi havde foreslaaet, ikke kunde afgive et Reponsum, der var vejledende for den praktiske Politik, og sagde: Hvert Parti maa tage sit Ansvar. Jeg har ikke ønsket ved denne Lejlighed at rejse en større Militærdebat, da jeg er ganske klar over, at vi kommer ind paa dette Spørgsmaal i Løbet af nogle faa Dage; men jeg vil dog gerne lige minde om, at under Finanslovens første Behandling blev det fuldkommen klart for alle, at den socialdemokratiske Afrustningsagitation stod i skærende Modstrid med den højtærede Statsministers Udtalelser i Genève, og den højtærede Statsminister har jo lige siden denne Debat overhovedet ikke gjort et eneste Forsøg paa at forklare den Tone, den Farve, den helt anden Udtryksmaade, han anvendte, naar han talte om disse Spørgsmaal i Genève, end naar han talte om dem agitorisk herhjemme. Herefter kan jeg forlade det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen og skænke ham hans øvrige meget spidshindige Bemærkninger.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Udenrigsminister sagde til Slut, at hvis det kun gjaldt om at faa Klarhed indenfor et enkelt Parti eller for et enkelt Medlems Vedkommende, saa vilde den højtærede Udenrigsminister, den meget taalmodige, selvfølgelig stille baade sig selv